

ת"פ 53940/01-13 - מדינת ישראל, המאשימה נגד ציון סהראי, הנאשם

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 53940-01-13 מדינת ישראל נ' סהראי
בפני כב' השופטת דינה כהן-לקר

בעין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
ציון סהראי
הנואשם

הכרעת-דין

לנאשם מוחסנת בכתב-האישום עבירות של פגיעה בנסיבות חמירות, תקיפת קטן ושיבוש מהלכי משפט. לאחר ניהול הוכחות, אני רואה לזכות את הנאשם מחייבת הספק מהעבירה של תקיפת קטן שיוכסה לו, וזאת נוכח קיומו של ספק סביר בדבר מודעותו של הנאשם לקטינותו של המתلون בעת הרלוונטיות. עם זאת, אני מרשיעה את הנאשם בשתי העבירות הננספות שיוכסו לו בכתב-האישום: פגיעה בנסיבות חמירות ושיבוש מהלכי משפט.

כתב-האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב-האישום המיחס לו עבירות של פגעה בנסיבות חמירות לפי סעיף 335 בנסיבות סעיף 334 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק); תקיפת קטן לפי סעיף 368ב(א) לחוק העונשין; ושיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק.

בקצרה אומר כי בהתאם לנطען בכתב-האישום, בעת הרלוונטיות היה הנאשם בעל קיוסק בבית-שמש, ואילו המתلون היה קטן. ביום שישי 5.11.2010 בשעה 16:00 לערך, ניגש המתلون לרוקן שני פחי אשפה בפח גדול אחר בהמשך הרחוב. הנאשם ניגש למאתלון בעת שהאחרון אחץ בפח האשפה וטפח בפנוי. בתגובה, המתلون קילל את הנאשם וסירב להרים את הזבל שנשפך מהפח. לאחר שהמתلون חזר לכיוון הקיוסק, רץ אליו הנאשם עם בקבוק זכוכית בידיו, והניף את בקבוק הזכוכית לעבר ראשו של המתلون בכוננה להכוונה. המתلون התגן באמצעות ידיו, ובקבוק הזכוכית פגע בידו. הנאשם היכה שוב את המתلون באמצעות בקבוק הזכוכית בראשו. כתוצאה מהמכה, נפצע המתلون בראשו שם נגרם לו חתך באורך של 4 ס"מ ובעומק המגיע עד עצמות הגולגולת, והוא נזקק לתפרים. בסמוך לאחר המעשים האמורים, הציג הנאשם כסוף למאתלון כדי שלא יגישו תלונה במשטרה, וכן ביקש מהמתلون לספר לרופא שטיפול בו בטראם, כי נפצע עקב כך שהחליק. לפי הנطען, במעשה המתוארים פצע הנאשם אדם שלא כדין כשהוא נושא נשק קר; הפעיל כוח על קטן במישרין ושליא בהסתמתו וגרם לו חבלה של ממש; וכן עשה פעולות כדי למנוע הליך שיפוט.

עמוד 1

המענה לאישום, ורעת המחלוקת ומסכת הראיות

2. בתשובתו לכתב-האישום לא חלק הנאשם על עצם פציעתו של המתalon, אולם טען כי לא היה לו קשר לכך. לפי הטענה, במועד הרלוונטי שבה הנאשם בטור חנות המכולת שלו (המכונה בכתב-האישום "קיוסק"). מילא, הוא לא בא בעימות כלשהו עם המתalon ולא תקף אותו. הנאשם טען כי כאשר יצא מחנות המכולת, הוא הבחן שהמתalon נפגע מסיבה שלא הייתה ידועה לו. הנאשם הכיר את המתalon(Clukoh מזדמן בשכונה, ומתוך אזרחות טוביה הציע להסייע לו טר"מ, בלי שהצעה לו פיצוי כספי כלשהו). הנאשם חחש מוחסר ידיעה את גילו של המתalon. גרסת הנאשם לפניה הייתה כי הטענה לפיה תקף את המתalon ולאחר מכן הצעה לו כסף לבלי Italion במשטרת, הינה עילית-שווה מטעם המתalon שכל תכילתיה סחיטת כסף מה הנאשם.

3. הצדדים הגיעו בהסכמה מספר ראיות בכתב שלא באמצעות עדים, שככלו מסמכים רפואיים, צלומים ומזכירים (ת/ 3 עד ת/ 5). בנוסף, הוגשה לי בהסכמה הצדדים קלטת העימות בין הנאשם למATALON בחקירה המשטרת בה צפיתי במלואה (ת/ 6) וכן דוח ביצוע עימות (ת/ 6א).

mutum התביעה העידו בבית-המשפט שני עדים: המתalon וכן עד-התביעה מנגישתו מקוריה הקרי גם בשם "אריאל". עד זה ביקש עדותו לפני לייקרא בשם "מנגיסטו". לפיכך, ATIACHS אליו בדברי להלן בשם האמור, על-אף שהצדדים כינו את העד הנ"ל במהלך המשפט בשם "אריאל". mutum ההגנה העיד הנאשם לבדוק.

העדויות ובוחינת אמינותן

4. מהעדויות שנשמעו לפני ומהמסמכים בכתב עליה כי האירועים נשוא כתב-האישום היו בנסיבות ממושך מקטעים על ציר הזמן: הראשון, פצעת המתalon מחוץ לחנות המכולת של הנאשם בשעת אחר הצהרים ביום שישי (5.11.2010). השני, הסעת הנאשם המתalon לטר"מ בהמשך אותו היום, לצורך קבלת טיפול רפואי. השלישי, פגישה בין המתalon לנายน ליד בית הוורי של הנאשם באותו יום שישי, לאחר שהמתalon יצא מבניין טר"מ. רביעי, מפגש בין המתalon לנายน בוחנת המכולת של הנאשם ביום ראשון בוקר (7.11.2010). ולבסוף, הגשת תלונה במשטרת על ידי המתalon כנגד הנายน ביום שני בוקר (8.11.2010). להלן ATIACHS לכל אחד מהמקטעים האמורים במסגרת בחינת העדויות שנשמעו לפני.

עדות המתalon (עד תביעה מס' 1)

(א) פרטי עדותו של המתalon בבית-המשפט

5. המתalon, שגילו כבן 21, היה קטין כבן 17 ו- 10 חודשים בעת האירועים נשוא כתב-האישום (המתalon הינו ליד 1992 ואילו פצעת המתalon התרחשה לפני הנטען ביום 5.11.2010). המתalon העיד כי בתקופה הרלוונטית לכתב-האישום, עבד ביחיד עם חבר בשם נא בקיוסק הממוקם ממול לחנות המכולת של הנאשם בבית-שםש.

6. בכל הנוגע למקטע הראשון (הפציעה ביום שישי)- המתalon העיד לפני כי ביום שישי, 5.11.2010, לקראת סוף יום העבודה בשעה 16:00, הוא הלך לרוקן שני פחי זבל של הקיוסק בפח מרכזי סמור. אותה עת, הנאשם ישב עם כמה

חברים מחוץ לחנות המכולת שלו. לדבריו המتلון, הוא לא יודע אם הנאשם היה שיכור, אבל היה שם "אווירה של אלכוהול". לשאלת בית-המשפט, הבהיר המטלון כי כוונתו לכך שהוא שם חברים של הנאשם, והם עשו "חפלה קטנה עם הרבה אלכוהול...ומי שיש זה בדרך כלל מכחה עצמו. הם עושים גם על האש ושותים אלכוהול" (עמ' 10 ש' 5; עמ' 19, ש' 29; עמ' 21, ש' 27 לפרטוקול). הנאשם דחף את המטלון עם הפחים ללא סיבה ממשית, וכചצאה מכך תחולת פחץ הזבל נשפכה על הקruk. בתגובה, המטלון קילל את הנאשם במילים "בן זונה". הנאשם ענה למטלון במילים "אתה מקלל את אמא שלי", דחף אותו ו אמר לו להרים את הזבל. המטלון סירב לכך. כשחזר המטלון לאחר שרוקן את הפחים, הנאשם רץ לעברו עם בקבוק בירה בידו, והיכה את המטלון בראשו באמצעות בקבוק הירה, כאשר מחתמו של הבקבוק פגעה בחלק האחורי של הראש. הבקבוק לא נשבר, אולם למטלון נגרם חתק عمוק בחלק האחורי של הראש והוא החל לדם. (עמ' 10 ש' 5 ואילך; עמ' 13, ש' 1; עמ' 18, ש' 10 לפרטוקול). לדבריו המטלון, בעת שהנ禀ם התקרב אליו, הוא ניסה להגן על הראש באמצעות ידו וחטף מכח גם שם (עמ' 12, ש' 21-31 לפרטוקול). בעדותו לפני טען המטלון כי היו עדים ראייה לכך שהנ禀ם תקף אותו בראשו באמצעות בקבוק הירה, שכן ישבו חברי של הנאשם וכן תושבים מהשכונה. עם זאת, לטענת המטלון הוא לא הכיר את חברי של הנאשם בשמותיהם והם עזבו את המקום מיד כשהראו את "הבלאגן". אשר לתושבי השכונה, אף אותם המטלון לא הכיר בשמותיהם. לפי הנטען, הם סייבו בדיעבד להגיא עם המטלון למשטרה שכן לא רצוי להסתבר עם הנאשם (עמ' 17, ש' 18-19; עמ' 20, ש' 8 לפרטוקול).

לפי עדותו של המטלון לפניי, כאשר הנאשם ראה כי המטלון מדם מראשו, הוא ניסה להכנסו למיחסן שלו, אמר למטלון כי יביא לו מים וכן אמר שהוא מצטרע על מה שעשה. בתחילת, המטלון סירב להיכנס למיחסן כי פחד שהנ禀ם ירבעו לו. עם זאת, לפי הנטען, נאשינו חברי של הנאשם, ביקש מהמטלון, בטענה לנאים לעזר ולקחת אותו לטראם לצורך קבלת טיפול רפואי. ווער כי בחקירה חוזרת הבהיר המטלון כי החבר, נא, לא ראה את התקיפה עצמה אלא רק את הדימום מראשו של המטלון לאחר מעשה (עמ' 19, ש' 22-21 לפרטוקול).

7. בכל הנוגע למקטע השני (הנסעה לטראם וקבלת טיפול רפואי ביום שישי) - לדבריו המטלון, כרבע שעה לאחר פיציעתו על-ידי הנאשם, הגיעו אדם שהנ禀ם הציגו כקרוב-משפחה שלו. אין חולק כי זהו של אדם זה אינה ידועה למאשימה (להלן: קרוב המשפחה של הנאשם). הנאשם אמר למטלון: "**אם תלך למשטרה יהיה איתני בלאגן, אני מצטרע, יש לי עסק, תבין אותו, זה לא היה בכוכנה, זה היה האווירה של האלכוהול**" (עמ' 10 ש' 16-17; עמ' 13, ש' 9-8 לפרטוקול). קרוב המשפחה של הנאשם אמר למטלון: "**אל תdag, הוא [הנ禀ם-ד.כ.ל.] יביא לך כסף אם אתה צריך...אם תלך למשטרה אז יקרו לך דברים לא נעימים.**" השלושה (הנ禀ם, קרוב-המשפחה והמטלון) נכנסו לרכבו של הנאשם, ונסעו יחדיו לטראם. לדבריו המטלון, הוא השתכנע במהלך הנסעה המשותפת לא לлечת למשטרה, וגם הסכים לקבל כסף מההנ禀ם. הנאשם הסביר זאת בכך שכשר היה ברכב, הוא פחד שאם יסרב להצעה לא לлечת למשטרה ולקבל כסף "**מי יודיע מה יקרה לי**" (עמ' 10 ש' 20 לפרטוקול). לטענת המטלון, באותו שלב הנאשם הוציא לו 1,000 ל"נ, אולם המטלון ביקש תחיליה לגשת לקבלת טיפול רפואי. הנאשם אמר למטלון לא לדאג, שיבוא אליו לעסוק והוא יtan לו אוכל ושתייה, "**רק אל תdag למשטרה ואם הרופא ישאל אותך אז תגיד שהחלהkt על בנה או שהחלהkt על המדרכח**" (עמ' 10, ש' 27 לפרטוקול). כאשר המטלון נכנס לבניין טראם נכנס יחד עימו אדם נוסף אחד לפחות, וכך אתихם בהמשך הדברים. לפי עדותו של המטלון, הוא סיפר לרופא בטראם כי נפצע בעקבות כך שהחליק, כפי שההנ禀ם ביקש ממנו לומר. לדבריו המטלון, הרופא לא האמין לו ו אמר שהה נראה פצע של החלקה (עמ' 10 ש' 28 לפרטוקול).

8. בכל הנוגע למקטע השלישי (הנסעה מטרם'ם והמפגש ליד בית הוורו של הנאשם ביום שישי) - לדבריו המטלון,

כربع שעה לאחר שהרופא סיים לעשות תפרים בראשו, הגיע לטר"ם מגיסטו של המתalon הוא חבר של הנאשם (עמ' 15, ש' 5-6 לפרטוקול). בהמשך, מגיסטו נתן בידו של המתalon שטר של 200 ל"ג ואמר לו: "זה מתנה מצוין [הנאשם-ד.כ.ל]", וכן הוסיף ובקש מהמתalon להניע לחנותת של הנאשם ביום ראשון כדי שהנאשם יוכל ל走访 את ה- 200 ל"ג בסך 800 ל"ג (עמ' 10 ש' 29-30; עמ' 15, ש' 8; עמ' 17, ש' 32 לפרטוקול). המתalon סירב לקחת את ה- 200 ל"ג מידיו של מגיסטו, וביקש לדבר תחיליה עם הנאשם. בעקבות כך, מגיסטו הסיע ברכבו את המתalon לבית בו שהה הנאשם אותה עת (יוער כי מעדיו שלהם של מגיסטו והנאשם לפני עלה כי מדובר בבית הוריו של הנאשם). לדברי הנאשם, במהלך הנסיעה מטר"ם לבית ההורים של הנאשם, אמר לו מגיסטו: "**אל תdag, ציון [הנאשם-ד.כ.ל]**" יdag לך והוא מצטער על מה שקרה. זה לא היה באוירה שהוא שפוי. הוא היה לא שפוי, הוא שתה אלכוהול, תבין אותו, אל תעשה לו בלגן,AMA שלו חוללה ויש לו בעיות ודברים כאלה" (עמ' 11, ש' 9-11; עמ' 13, ש' 32 לפרטוקול). כאשר הגיעו לבית הוריו של הנאשם, ירד הנאשם למיטה ואז התנהלה שיחת בין בין המתalon מחוץ לרכב, כאשר מגיסטו עצמו נשאר ברכב. לדברי המתalon, הנאשם הבטיח שישלם לו 1,000 ל"ג. המתalon ביקש מהנאשם תשלום לו את הכספי מיד, ואילו הנאשם השיב למATALON שישלם לו כעת 200 ל"ג ביום שבת, ואילו את ה- 800 ל"ג הנוראים ישלם לו ביום ראשון כי אין עליו די כסף. המתalon סירב לקחת את ה- 200 ל"ג ונעה לנאים כי יבוא ביום ראשון כדי לקחת את מלאו ה- 1,000 ל"ג שהנאשם הבטיח לו (עמ' 11, ש' 15-13 ו- 30; עמ' 14, ש' 32-33; עמ' 15, ש' 2-1; עמ' 18, ש' 2-1 לפרטוקול).

9. בכל הנוגע למקטע הרביעי (הפגש במקולת של הנאשם ביום ראשון) - לפי עדות המתalon במשפט, ביום ראשון בבוקר הוא ניגש לחנותת המכולת של הנאשם כדי לבקש את ה- 1,000 ל"ג שהנאשם הבטיח לו ביום שישי קודם לכן. בעת שנקנס לחנותת המכולת, הוא ראה שם את מגיסטו ואת הנאשם. המתalon שאל את הנאשם היכן הכספי שהבטיח לו והנאשם ענה לו: "**אין לי, יש לי חשמל לשלם, יש לי חובות על הראש, תבוא אחר**" (עמ' 11, ש' 32-33 לפרטוקול). לדברי המתalon לפני, מספר שעות לאחר מכן, המתalon נתקל באותו קרוב משפחה של הנאשם שדיבר עימיו ביום שישי לאחר הפיצעה. אותו קרוב משפחה של הנאשם אמר למATALON: "**תזהר לא לרכת למשטרה ולא לעשות טעויות**", "**אם תלך למשטרה יהיה לך בעיות** ... **"אל תלך, אם תלך תנסה ללכת, לא יהיה לך נזעם,** אנחנו מכולת, אנחנו מעסיקים אנשים מסוכנים פה, עובדים בבניין" (עמ' 11, ש' 19-20; עמ' 12, ש' 2 ו- 9-8 לפרטוקול).

אומר כבר כעת כי בחקירה המשטרתית, טען המתalon כי כאשר הגיע לחנותת המכולת של הנאשם ביום ראשון, מגיסטו היה זה שהתעורר ו אמר למATALON בנסיבות הנאים כי: "**אם אני אלך למשטרה אז יחכו לי אנשים מתחת לבית**" (נ/2, ש' 34). כאשר בא-כוח המאשימה שלו על קר את המתalon בחקירה ראשית, השיב המתalon שהוא זוכר עימות, אך נכון הדברים שאמר במשטרת ווילראו לו באולם בית-המשפט, הוא אינו זוכר האם הדברים נשמעו מפי מגיסטו או מפי קרוב-המשפחה של הנאשם (עמ' 16, ש' 2-1; עמ' 21, ש' 1 לפרטוקול).

10. בכל הנוגע למקטע האחרון (הגשת התלונה של המתalon במשטרת ביום שני) - המתalon הסביר כי לאחר שקיבל איומים לבל יתלון במשטרת, ולאחר שהנאשם נמנע מלשלם לו את הכספי שהבטיח לו, הוא חשש מהאיומים ואמר לעצמו: "**בטח זה מאיים עלי זהה משקר עלי**" (עמ' 12, ש' 2-3; עמ' 17, ש' 21-23 לפרטוקול). לאחר שהתייעץ עם חבר ואחיו, החליט כי "**הכי בטוח לרכת למשטרה ולהגיש תלונה ולא להרגיש מאויים**". לדברי המתalon: "... **אני חששתי וראיתי שהוא מאיים עלי ולא ידעתי איך להתמודד עם זה ולא רציתי להרגיש מאויים ولكن החלטתי לרכת למשטרת**" (עמ' 21, ש' 1 ואילך לפרטוקול). לשאלת בא-כוח המאשימה, שלל המתalon מכל וכל אפשרות כי העלייל על הנאשם עליות שווא או כי ניסה לסתור כספרים ממנה. לפי דבריו: "**לא היה לי אינטרס בכלל לבוא לציון**

[הנאשם-ד.כ.ל]. אני עובד לידיו ולא היה לי שום דבר נגדו. אם היוו חברים ידידים טובים, למה שאני אבא ואעד נגדו ואני שהוא עשה דברים שלטענות הוא לא עשה".

(ב) בוחנת אמינות עדותו של המתalon

11. באופן כללי, אומר כי עדותו של המתalon הותירה רושם משכנע ואמין. מדובר בעדות שהיתה עקבית וסדרה. ניכר היה כי המתalon העיד בבית-המשפט על האירועים כפי שהשתמרו בזיכרון. הוא תיאר דברים כהוויותם ונמנע מהשחרת הנאם לשוו. כך למשל, המתalon העיד כי הנאשם ביקש את סלחתו וכן הסיע אותו לט"מ לצורך קבלת טיפול רפואי. כמו כן, בעדותו לפני נמנע המתalon מליחס לנאם עצמו אמרת דברי איזומים לביל יתلون במשטרה (כמפורט לעיל, המתalon ייחס את דברי האיזומים בעיקר לקרו-המשפחה של הנאשם). בנוסף כי התרשםו שהמתalon דבק באמת ותיאר דברים כהוויותם, אף כאשר הדבר עלול היה להאיר אותו-עצמם באור בלתי חיובי. כך למשל, המתalon העיד כי קילל את הנאשם במילים "בן זונה" בטרם הנאשם תקף אותו באמצעות קבקוק הבירה. בנוסף, המתalon אישר בעדותו כי בתחילת הסכימים להצעתו של הנאשם לקחת כסף ולא להתalon במשטרה. זאת ועוד; לשאלת בית-המשפט ולאחר שהוקראו לו הדברים שמסר במשטרה, אישר המתalon כי יתכן שניסה תחילה לה坦פק עם הנאשם על סכום הכספי ששולם לו (לכך ראוי ואתה חיש בהמשך הדיון). הנה כי כן, עדותו של המתalon לפני הותירה רושם אמין ומשכנע מתוכה.

12. לאMINות גרסתו של המתalon ניתן למצוא חיזוקים חיוניים במסמכים שהוגשו על-ידי הצדדים בהסכם, וזאת בנוגע לשתי נקודות מהותיות: ראשית, בטופס הרפוא של טר"מ מיום האירוע אשר חתום על-ידי הרופא המטפל (ת/ 3 מיום 05.11.2010), נרשם כי המתalon הגיע לקבלת טיפול רפואי עקב חתק באורך של 4 ס"מ שעומקו מגע **"עד עצמות של הקרכפת"**, וכי המתalon נזקק ל- 6 תפרים (הם מתועדים בלוח צילומי ת/ 4 שצולם ביום 11.11.2010). מדובר בסוג פצעה שמתואים לגרסת המתalon בדבר הכאב בראש באמצעות חפץ קאה, שיכול היה להוביל לפתחת חתק عمוק בראש.

שנית, באותו טופס רפואי של טר"מ (ת/ 3) רשם הרופא המטפל במשמעות "מה קרה" את ההסבר: "נפל עקב שהחליק". במשמעות "מתי קרה" נרשם: "לפני חצי שעה לפני שהתקבל". בהתייחס לדברים אלה, קיים בתיק מזכיר של חוקרת משטרתית מיום 23.11.2010 שחוcharה בטלפון עם הרופא שטיפול במתalon בטר"מ. במסמך נרשם כי לאחר שהרופא עין בתיעוד הרפואי, הוא מסר לחוקרת שהוא זוכר טוב מאוד את המקרה, שכן המתalon סיפר לו שנפל, והוא הרופא השיב למATALON שהוא נראה חוף מחפץ חד בഗל צורת החתקן, העומק ומיקום החתקן. לשאלת החוקרת, הרופא מסר שכאשר המתalon נכנס לטיפול, נכנס יחד עמו בחור נוסף אך הוא לא שאל לחבר ביניהם. ועור כי מזכיר זה הוגש בהסכם הסגנון, ומכאן שאין מחלוקת לגבי האמור בו. דברי הרופא במסמך הנדון מוכיחים את גרסת המתalon, הן לעניין סיבת הפציעה הנועוצה בהכאב בראש באמצעות חפץ (ולא נפילה או החלקה); הן לעניין טענת המתalon כי שיקר לרופא לפי בקשת הנאשם, ומספר כי החליק אלם הרופא לא האמין לו; והן לעניין טענת המתalon כי היה עימיו במבנה טר"מ אדם נוסף שנכנס עימו לרופא.

למען שלומות התמונה, בנוסף, אוסיף ואומר כי ניתן למצוא חיזוקים לגרסת המתalon בנוגע לנקודות מהותיות נוספות, וזאת בעדויותיהם של מנגיסטו ושל הנאשם עצמו. על כך יפורט בהמשך הדברים.

13. הסגנון התייחס בסיכון בעל-פה לסתירות נטענות בין דבריו של המתלון בבית-המשפט לבין גרסת המתלון כפי שנמסרה בשתי הבדיקות שנגבו ממנו במשטרה (נ/ 1, נ/ 2). עוד התייחס הסגנון לתהיות שונות שנגעו לאופן התנהלותו של המתלון. בהתייחס לטענות אלה אמר תחילה כי הסגנון נמנע מלהזכיר את המתלון במסגרת חוקיותו הנגדית על מרבית המכريع של הסתרות והטהיות להן טعن בשלב הסיכון. הדבר עלול לפעול נגד אמינות גרסתה הנגדית של ההגנה בעניין זה (ראו: דברי כב' השופט (כתוארו אז) שmag בע"פ 875/76 בור נ' מדינת ישראל, פ"ד לא(2) 792, 785 (1977)).

14. מכל מקום, בחנתי את טענותיו האמורות של הסגנון לגוף. ניתן לומר כי בעניינים משמעותיים רבים, עדותו של המתלון בבית-המשפט תואמת את גרסתו בחקירה - הן במסגרת הדברים שמסר בעימות המצולם עמו הנאשם (ת/ 6) והן במסגרת הדברים שמסר בהודעתו (נ/ 1, נ/ 2). בנקודות מסוימות ניתן למצאו א-התאמות בין עדות המתלון בבית-המשפט לבין הדברים שמסר בהודעתו המשפטית. עם זאת, אני סבורה כי לא מדובר בסתרות מהותיות היורדות לשורש אמינות גרסתו של המתלון, וכי ניתן להסביר בכך שהמתלון מסר את עדותו בבית-המשפט בחולף כשלוש שנים וחצי מאז קרות האירועים נשוא כתב-האישום, ובחולף כחודש וחצי מאז רענן זכרונו במשדי הפרקליטות (המתלון העיד כי לא עין בהודעתו המשפטית בסמוך לפני מתן עדותו לפני: עמ' 16, ש' 9-8; עמ' 46, ש' 10 לפרטוקול).

להלן מספר דוגמאות מרכזיות לסתירות אליהן התייחס הסגנון בסיכון:

ראשית, הסגנון הצבע על כך שבעדותו של המתלון במשפט הוא טוען כי הנאשם נכנס עימיו לחדר הרופא בטראם. לעומת זאת, במשטרה טען המתלון כי קרוב-המשפחה של הנאשם שאים עליו קודם לכן לבל יתלון במשטרה, הוא אשר נכנס עימיו לחדר הרופא. בהתייחס לכך אומר כי הסיבה לפער האמור יכולה להיות מוסברת בחולף הזמן מאז האירוע ועד למסירת העדות במשפט. לאחר שגורסת המתלון במשטרה נמסרה ימים ספורים לאחר האירוע, יש להניח כי הגישה במשטרה היא המשקפת נכונה את אשר אירע בהקשר הנדון (קרי - מי שנכנס עם המתלון לחדר הרופא לא היה הנאשם, אלא קרוב-המשפחה שלו שלטענת המתלון אינם עליו קודם לכן שלא להתלון במשטרה).

שנית, הסגנון הצבע על כך שמדובר המתלון במשפט ניתן להבין כי לטענת המתלון, מגיסטו הציע לו 200 ל"ז וזאת לאחר שכבר יצאו מבניין טר"ם. לעומת זאת, מהודעתו של המתלון במשטרה (נ/ 2) ניתן לכואורה להבין כי מגיסטו הציע למתלון 220 ל"ז, וזאת לפני שייצאו מבניין טר"ם. עוד טוען הסגנון כי בעוד שבבית-המשפט טען המתלון כי הוא ומגיסטו נסעו לבדק בית הוריו של הנאשם, הרי במשטרה טוען המתלון כי ברиск של מגיסטו ישב גם קרוב המשפחה של הנאשם שקדם לכך עליו לבבל יתלון במשטרה. אף בהקשר הנדון ניתן להניח כי הפערים בין העדות במשפט לבין העדות במשטרה נועצים בחולף הזמן. המתלון עצמה אישר בעדותו לפני כי הוא זוכר היום "פרטים גדולים, לא קטנים, מי היה ואיזה שעה" (עמ' 16, ש' 7 לפרטוקול). בהתחשב בכך, יש להניח כי הגישה שמסר המתלון במשטרה בסמיכות זמינים לאירוע, מודיעת יותר בפרטיה (קרי - קרוב המשפחה של הנאשם הצטרף לנסיעה של המתלון ומגיסטו בבית הוריו של הנאשם). תמייהה למסקנה האמורה ניתן למצוא בהודעתו של מגיסטו במשטרה, ממנה עולה כי קרוב המשפחה של הנאשם אמין הצטרף לנסיעה האמורה (ת/ 8, ש' 64-63 ו- 90). מכל מקום, אני רואה להציג כי העיקרי ענייני הוא שהמתלון נותר עקייבי לאורך כל הדרך בטעنته לפיה מגיסטו הציע לו סכום כסף מטעם הנאשם (200 ל"ז או 220 ל"ז), אך הוא סירב לקבל את הכסף וביקש לשוחח תחילת עם הנאשם, ולפיכך מגיסטו הסיע את המתלון אל הנאשם.

15. כאמור, הסגנון עזר בטעונו לפני תהיות שונות של המתלון באירועים נשוא כתוב-

האישום, וטען כי הדבר אינו אפשר מתן אמון בגרסת המתלון. לאחר שבחןתי את טענות הסגנון, אני סבורה כי דין

טענותיו להידחות שכן בעדותו של המתلون ניתן למצוא הסברים משכנעים למכול התהיות אליו התייחס הסגנור בסיכון:

ראשית, המתلون הבHIR כי מיד לאחר פציעתו על-ידי הנאשם לא חASN למחSN של הנאשם כדי לשטוF את הדם, שכן פחד שהנAiט יוסיף להרע לו שם. המתلون הסביר שעיל-אף הפחד האמור, הוא הסכים לנסOU ברכבו של הנאשם וקרוב משפחתו לטר"מ, שכן היה זKוק לטיפול רפואי ולא היה לו כספZ להזמין אמבולנס על-חשבונו (עמ' 19, ש' 12-11 לפROTוקול). הסביר זה נראה משכנע בעניין, בשים לב לכך שלא היה מחלוקת לפני שהמתلون אותה עת היה קtin שחי במנוחה מהורי, חסר עבודה קבועה והתקשה לפרנס את עצמו (אשוב לכך בפסקה 28 להלן).

שנית, מעין בהודעתו המשטרתית הראשונית של המתلون מיום 8.11.2010 (נ/1) עולה כי בתלוNa הראSONית שהמתلون הגיע במשטרת, הוא לא הזכיר כלל את הטענה לפיה הנאשם הציע לו כספZ שלא יתלוNן כנדgo. באותו תלוNa ראשוני, המתلون גם לא סיפר על דברי האIומים שנשמעו מפי אחרים בסביבתו של הנאשם לבל יתלוNן במשטרת. המתلون נשאל על כך על-ידי בא-כח המאשימה בחקירה ראשית, והסביר זאת כדלקמן: **"את זה לא אמרתי במשטרת כי...הגעתי להחלטה שהרגשתי מאויים אז אמרתי אני אלך בלי מה שהוא אמר"** (עמ' 12, ש' 11-12 לפROTוקול). המתلون הוסיף: "...חששתי בהתחלה, היית מבוזל ממה שהיה, מהמכה עדין, היה לי גם הלם, לא עבדתי כמו ימים, לא היה לי כי אוצר מילים להגיד ולתאר. רציתי להגיד 'קיבלתி מכח זהה המצב'. בחקירה **השנייה התחלתית לפרט הכל מהתחלה**" (עמ' 15, ש' 16-14 לפROTוקול).

הסבירים אלה אMINים בעניין. בחינת מהLR החקירה בתיק מעלה כי המתلون הגיע במשטרת תלונה ראשונית קצרה יחסית ביום 8.11.2010. מספר ימים לאחר מכן, ביום 11.11.2010 בשעה 10:30 נערך עימות בין הנאשם למתلون בתחנת המשטרת, במהלך החקירה הנAiט הודה המתلون כי פצע אותו ואף טען כי המתلون מנסה לסתוט ממנו כספZ. באותו עימות, המתلون עמד בזוקף על טענתו לפיה הנאשם היכה אותו בראשו באמצעות בקבוק בירה. המתلون מסר בעימות כי הנאשם הציע לו כספZ שלא יתלוNן, וכי אweis שלא הגיע תלונה במשטרת (ת/6). כשעה לאחר אותן עימות, בשעה 11:28, נגבהה מהמתلون הודעתו השנייה במשטרת (נ/2). באותו הודהה מסר המתلون עדות מפורטת, והעליה הן את הטענה שהנAiט הציע לו כספZ לבל יתלוNן, והן את הטענה כי גורמים בסביבתו של הנאשם איימו עליו לבלי גיש תלונה במשטרת. באותו הודהה מוגשת המתلون שאל החקורת המשטרתית מדוע לא סיפר על כך קודם לכן, והמתلون מסר הסבר דומה לזה שנמסר לפני (נ/2, ש' 41-39). בשים לב לgiLO העזיר של המתلون בעת גביית ההודעות המשטרתיות (פחות מגיל 18); בהתחשב בגרסת המתلون כי חס מאויים, אותה מצאתי אMINה; ובהתחשב באופן מהLR החקירה כאמור לעיל; איןני סבורה כי יש להפחית מאיניות עדותו של המתلون רק בשל העובדה שהוא לא העלה את הטענות הנדוNaות כבר בתלוNa הראשונית מיום 8.11.2010, אלא פירט אותן בעימות ובהודהה המשטרתית המפורטת שנגבהה מספר ימים לאחר מכן (ביום 11.11.2010).

שלישית, המתلون נשאל על-ידי בא-כח המאשימה בחקירה ראשית, מודיע לפי גרסתו-שלו הסקים בתחילת לקבל מהnAiט כספZ כדי לא להתלוNן במשטרת. המתلون הסביר כי הצעתו הראשונית של הנאשם לשלם לו כספZ כדי שלא יתלוNן במשטרת, הועלה כאשר הנאשם וקרוב-משפחה הטיעו את המתلون ברכבו של הנאשם לקבלת טיפול רפואי בטראט'ם בסמוך לאחר הפצעה. לדברי המתلون: **"כשהייתי ברכב עם ציון [הנAiט-ד.כ.ל.] ודוד שלו פחדתי, כל מה שהוא אמר לי הייתי אומר כן. גם אם הוא היה אומר לי לעזור לאמא שלו, הייתי אומר כן. הייתי בתוNa האוטו ופחדתי שהוא יcalebil בצוואה מסוימת"** (עמ' 17, ש' 18-26 לפROTוקול). בא-כח המאשימה הוסיף והקשה על המתلون מודיע לאחר היציאה מטר"מ ביום שישי וכן ביום ראשון לאחר מכן, הוא הוסיף לבקש מהnAiט את הכספי

שהבטיח לו, ולא פנה כבר אז להתלוון במשטרה. המתלוון הסביר זאת כדלקמן: "**הוא פיתה אותו בסך הכל. הוא נתן לי כailו מתנה אבל אמר לי תבוא ביום ראשון**" (עמ' 18, ש' 6 לפרוטוקול). בהמשך העדות, נשאל המתלוון על-ידי בית-המשפט אוזות האמור בהודעתו השנייה במשטרה, במסגרת סיפר המתלוון כי בתחילת הוא הסכים לקבל כסף מהנאשם כדי לא להתלוון נגדו במשטרה, אולם ביקש מהנאשם סכום של 1,500 ₪ והוא הנאם השיב למתלוון כי הוא מוכן לשלם לו רק 1,000 ₪, והמתלוון הסכים לכך (נ/2, ש' 32-29). בהתיחס לדברים האמורים, השיב המתלוון כי אינו זוכר היום שניסה להתמקח בשעתו על גובה הסכם שהנאשם ישלם לו, אולם אישר כי אם אמר כך במשטרה בסמיכות-זמן נימם לארוע, הרי סביר שכן היה (עמ' 20, ש' 17 לפרוטוקול). כשנתבקש על-ידי בית-המשפט להסביר התנהלות זו, העיד המתלוון כתב:

"**אני חשב שבגיל שהייתי קטן ומתחת לגיל 18, אני חשב. אני לא בטוח שהייתי מתחת לגיל 18.** הוא פיתה אותו עם כסף וגם המצב הכלכלי שלי היה קשה...**היה מסוכסך עם ההורים, הייתי גור עם בן דוד וכל חדש היה צריך לעזור לו ב- 1,000 ₪ עם הדירה.** לא יכול לקבל אותו מקום העבודה מסודר מתחת לגיל 18, אז מצאתי עבודות בשחור וכל ההזדמנויות לכיסף אז זה היה כי. זה היה פיתה והוא גם פיתה אותו. שראיתי את האדומים קיבלתי סחרחות. הכוונה שלי את השטר האדום של ה- 200 ₪. זה סינור אותו. הייתי קטן ובמצב משפחתי וככלאי קשה, זהה סינור אותו. היה צריך את זה באותו רגע, אז חשבתי שם אני אגיד יותר אז אני אוכל לקבל והכל סבבה... ביום ראשון הוא לא נתן לי את הכסף ואז נתקלתי בדוד או בארייל והם התחילו לדבר איתי ... אני חששתי וראיתי שהוא מאיים עלי ולא ידעתי איך להתמודד עם זה ולא רציתי להרגיש מאיים ולכן החלמתי לлечת למשטרה...". (עמ' 20, ש' 28-20; עמ' 21, ש' 1-5 לפרוטוקול).

בשאלות משלימות מטעם בא-כוח המאשינה, הוסיף המתלוון כתב:

"**ש. ... עולה שהיית זקוק לכיסף.** ת. נכון. באותו רגע ובאותו גיל ובאותו מצב כלכלי, הייתי מרגיש שאני צריך את זה. זה לא היה מתווך סחיטה, אלא מתווך שאני צריך משהו ואני מנסה לקבל יותר ואם לא, אז לא. אמרתי שאני אתמקח כמו בשוק. אז האם כל הסיפור עלילה? ת. לא. הוא היכה אותו אבל הוא רצה **להביא אותו למצב שאינו אתגרה, והוא ידע שהמצב הכלכלי שלי לא תקין, לא אמיד, והוא רצה לגרות אותו ולמשוך לי את העין. זה מפתח והתפתית לי זה ...**" (עמ' 21, ש' 19-11 לפרוטוקול).

כפי שabajir בהמשך הדברים, הסבר זה של המתלוון מתישב היטב עם ראיות נוספות בתיק מהן עולה בבירור כי הנאם ידע שמצוותו האישית, המשפטי והכלכלי של המתלוון היה קשה. בהתחשב בכך, ונוכח פערו הכספי הניכרים בין הנאם למתלוון כפי שיובחר בפסקה 28 להלן, הרי ההסבר שנתן המתלוון לפיו בתחילת התפתחה לכיסף שהוצע לו, ניסה להגדיל את הסכום אך יותר מאשר שהנאשם מסרב לכך, הואאמין בעניין ומשכף את אשר אירע.

16. סיכום של דברים עד כה; מצאתי את גרסתו של המתלון אמונה בהיותה משכנית מתוכה וכן נתמכת בחיזוקים חיצוניים ובהם: התיעוד הרפואי וכן המזכר אודוט שיחה טלפונית של החוקרת המשטרתית עם הרופא שטיפול במתלון. גרסתו של המתלון ניתן למצוא תמייה בנזקנות מהותיות גם בעדותו של מגיסטו וכן בעדות הנאשם עצמו, ועל כן יפורט להלן. כאמור, הסגנור נמנע מלהזכיר נגידית את המתלון על סתרות ותהיית שונות עליו עמד בסיכון בעל-פה, והדבר עלול לפעול לרעת ההגנה. עם זאת, מטעמים עליהם עמדתי לעיל, אני סבורה כי גם לגופם של דברים, אין בסתרות או בתהיות עליו הצעיר הסגנור כדי לפגוע באמונות גרסת המתלון.

עדותו של מגיסטו (עד תביעה מס' 2) ובחינת אמינותה

17. מגיסטו נחקר במשטרה לאחר שזו קיבלה את פרטיו מהנאשם (ת/ 1 ש' 21; מזכר בת/ 5). הוא הזמין להיעד במשפט עד תביעה, אולם לא התיעצב למתן עדות עד אשר הוצאה כנגדו צו הבאה. שתי הודעות של מגיסטו במשטרה הוגשו כראיה מטעם התביעה, וזאת בהסתמכת הצעיר (ת/ 7, ת/8).

משמעות עדותו של מגיסטו לפני התרשם כי מדובר بعد שנרתע ממשיר עדות בבית-המשפט. מדובר של מגיסטו לעלה כי החשש שלו ממשיר עדות, נבע משני טעמים: ראשית, מגיסטו מסר במשטרה שתי הודעות, כאשר הودעה המשטרתית השנייה נגבהה ממנו תחת זהירותה, בחשד למתן הודהה כזאת ביחס להודעה המשטרתית הראשונה שנגבהה ממנו. ניכר היה לאורך מתן העדות לפניי, כי העד חש להיקלע במצב בו הוא עצמו נחשד ביצוע עבירה. כך למשל, כבר בראשית עדותו, היה חשוב לעד להציג לפניי כי: **"אני לא רציתי להיות מעורב בסיפור זהה...אני לא הרבהתי לו..."** (עמ' 23 לפרוטוקול). בהמשך העדות, הוסיף מגיסטו: **"מנסימים לתפור עליי תיק..."** (עמ' 28, ש' 19 לפרוטוקול), וכן: **"אני אין לי תיקים ואני גם מצטער שהייתי באותו רגע שם..."** (עמ' 29, ש' 31 לפרוטוקול). על רקע כל אלה, הרושם שהתקבל הוא כי מדוברبعد שבמהלך עדותו ניסה ככל יכולתו להרחק עצמו מחשד לביצוע עבירה כלשהיא.

שנית, בישיבה שהתקיימה לפני ביום 2014.3.3, ציין בא-כוח המआשימה לפרוטוקול כי מגיסטו מסר לו בשיחה טלפונית עימיו, כי הוא ידוע על דיון הנסיבות שנקבעו באותו מועד, אולם הוא לא מתכוון להתיעצב אליו שכן: **"... קיבל כל מיין טלפונים שהוא לא ידע מטעם מי, שמאימים עליו והוא לא רוצה להגיע לדין..."** (פרוטוקול מיום 3.3.2014, ש' 13-11). כאשר בא-כוח המआשימה שאל את מגיסטו בעדותו לפניי מהי הסיבה לכך שלא התיעצב לדין ההוכחות הקודם באופן שחייב הוצאה כנגדו, השיב מגיסטו **"אני שומר את זה לעצמי"**. לאחר מכן ביקש מגיסטו מבא-כוח המआשימה: **"תגיד לשופט מה אמרתי לך"**, ובהמשך הוסיף: **"אני לא צריך להסתבר"** (עמ' 32 לפוטוקול). עיר כי טענת האויומים שהעלתה מגיסטו בפני בא-כוח המआשימה בהתאם לדברים שתועדו בפרוטוקול הדיון מיום 3.3.2014, מתיישבים היטב עם גרסת המתלון לפיה אוים על-ידי אדם שלישי לבלי Italion במשטרה.

18. לאחר בחינת מכלול עדותו של מגיסטו והתרשומות הבלתי אמצעית מהעדר, אומר כי עדותו של מגיסטו הייתה מתחמקת ומ��פתלת, וכי לאורך מתן העדות ניכרו מאמצי של מגיסטו שלא לסביר את עצמו ביצוע עבירות, וכן לא לסביר את הנאשם. אף-על-פי-כן, לאחר שהוסבר לעד על-ידי בא-כוח המआשימה כי תשוביתו לא ישמשו כנגדו, ולאחר שעמד עם דברים מפורשים שאמר בחקירה השנייה תחת זהירותה, אישר מגיסטו כי **"יכול להיות"** שמה שאמור במשטרה הוא נכון והוסיף כי אינו זכר את הפרטים היום. בסופה של דרך, אני בדעה כי בעדותו של מגיסטו בבית-המשפט יש כדי לחזק את גרסת המתלון במספר סוגיות מהותיות, וכי אין בעדותו של מגיסטו כדי לתמוך בגרסת האלibi שהעלתה הנאשם. כדי לעמוד על הטעמים למסקנותי אלה, אפנה לבחון את עדותו של מגיסטו בתביעת

למקטעים השונים של האירועים נשוא כתב-האישום.

19. בכל הנוגע למקטע הראשון (פציעת המתלון ביום שישי)- אין חולק כי מנגיסטו לא היה עד ראייה ישיר לאירוע בו המתלון נפצע בראשו. איתה עת, מנגיסטו היה בתוך חנות המכולת של הנאשם (מנגיסטו העיד שהיה לך לחנות המכולת ושם פעם היה עוזר לנאשם בעבודתו בחנות). בעקבות מהומה ששמע מחוץ לחנות, יצא מנגיסטו החוצה וראה את המתלון לאחר שכבר נפצע. לדבריו של מנגיסטו, המתלון "היה כלו דם" (עמ' 23, ש' 5 לפרטוקול), ולא השיב לשאלתו ממה נפצע.

בפתח עדותו לפני, טען מנגיסטו כך: "**הינו במכולת, ציון [הנאשם - ד.כ.ל], ועוד לקוחות ואני. אני שמעתי מהומה, יצאנו לבחוץ, היה שם גם הרבה אנשים. פתאום ראיתי את ד' [המתלון-ד.כ.ל] מדם...**" (עמ' 23, ש' 4-5 לפרטוקול). בהמשך החקירה הראשית, כשנשאל מנגיסטו היכן היה הנאשם כשהוא עצמו יצא מהחנות החוצה בעקבות מהומה ששמע בחוץ, השיב מנגיסטו כך:

"**ש. האירוע עצמו, אמרת שהיית בפנים ושמעת מהומה ויצאת החוצה. איפה היה ציון [הנאשם-ד.כ.ל]?**
ת. לא ראיתי אותו. היו הרבה אנשים.
ש. כשיצאת החוצה, האם רأית את ציון?
ת. לא.
ש. כשהיית במכולת, רأית את ציון?
ת. בהתחלה כן. אחר כן לא.
ש. בזמן ששמעת את מהומה בחוץ, רأית את ציון?
ת. לא זכר שראיתי את ציון."
(עמ' 31, ש' 11-18 לפרטוקול; ההדגשות שלי - ד.כ.ל).

לשאלותיו של הסגנור בחקירה הנגדית בסוגיה הנדונה, השיב מנגיסטו כך:

"**ש. בהודעה שלך במשטרה, ת/7, אתה אומר מפורשות שביום שישי הייתה החנות של ציון [הנאשם-ד.כ.ל] וישבת אליו, אז שמעתם מהומה בחוץ (שורה 2) ואז יצאתם החוצה.**
ת. לא שנינו יצאנו ביחד. שנינו לא יצאנו ביחד.
ש. ציון היה בחנות באותו זמן.
ת. אני לא זכר שהוא היה.
ש. אבל במשטרה אמרת שציון היה בפנים. הזכרון אז היה יותר טרי מאשר עכשו.
ת. אני לא זכר שנינו יצאנו יחד."
(עמ' 32, ש' 24-30 לפרטוקול; ההדגשות שלי - ד.כ.ל).

אוסף כי מעיון בהודעתו הראשונה של מנגיסטו במשטרה אליה הפנה הסגנור בטיעונו (ת/7), עולה כי אמונת תחילת הودעה מشرطית טען מנגיסטו כי יצא מהחנות ביחד עם הנאשם. עם זאת, אני רואה לציין כי בהמשך אותה הودעה מشرطית, נשאל מנגיסטו על-ידי החקיר המשפטתי האם יכול להיות מצב שהנאשם היכה את המתלון

בראשו. מגיסטו השיב בשלילה, ונימק זאת כך: "אני לא מאמין, כי אני מכיר את ציון [הנאשם-ד.כ.ל], אין בכלל קשר ביניהם. גם בכלל אין שזה קרה זה לא יכול להיות... יכול להיות שאחד האנשים שהו שם דחף אותו, הפתח בראשו שלו היה מאוחרת" (ת/ 7, ש' 40-36). ודוק, המתلون לא השיב לחוקר המשטרתי כי לא יתקן שהנאשם היכא את המתلون שכן היה ייחד עימו בטור החנות כאשר החלה המהומה בחוץ. יתר על כן; בהודעה המשטרתית השנייה שגבתה מגיסטו תחת אזהרה כחשוד בגין מתן עדות כזבת, נשאל מגיסטו במפורש על-ידי החוקר המשטרתי האם כאשר שמע את הרעם מחנות המכולת, הנאשם היה עימיו באותו רגע. מגיסטו השיב: "**אני הינו בתוך החנות של סחראי [הנאשם-ד.כ.ל] ואת הרעם שמעתי בחוץ**". גם במקורה זה ניתן לראות כי מגיסטו נמנע מהשיב לשלה האם הנאשם היה עימיו באותו העת, על- אף ששאלת על כך במפורש. עוד אוסיף כי באותה הودעה משטרתית שנייה שגבתה תחת אזהרה, השיב מגיסטו לחוקר המשטרתי כי אין זכר שה郎 ביחיד עם הנאשם לכיוון בו היה המתلون בחוץ (ת/ 8, ש' 109-104). כל אלה, מקרים להتابס על תשובתו הראשונית של מגיסטו בהודעתו הראשונה במשטרת (ת/ 7). לגשתו, נוכח אמירותיו הברורות של מגיסטו לפני, המשתלבות עם הדברים שמסר מגיסטו בהודעתו השנייה במשטרת תחת אזהרה, המסקנה המתבקשת היא כי אין למצוא בעדותו של מגיסטו תמייה ממשית לטענת האלibi של הנאשם, שכן מדברי מגיסטו עולה כי כאשר שמע את המהומה יצא החוצה, הנאשם לא היה עימיו.

למען שלמות התמונה אכן כי בעדותו במשפט, סיפר מגיסטו כי ביום שישי נוהגים אנשים לשבת מחוץ לחנות המכולת של הנאשם ולשנות **"הכל"** (עמ' 26 ש' 25 לפרטוקול). עדות זו מחזקת את עדות המתلون בדבר "אוירה של אלכוהול" ששרה מחוץ לחנות המכולת. בהמשך לכך, אוסיף כי לשאלת הסנגור, השיב מגיסטו כי הנאשם לא היה שיכור אותה עת (עמ' 33 לפרטוקול).

20. בכל הנוגע למקטע השני (הנסעה לטרם וקיבלת טיפול רפואי ביום שישי) - מגיסטו העיד לפני כי שמע מאחרים שהנאשם הסיע את המתلون לטרם, ואז נסע לשם כדי לבדוק אם המתلون בסדר. כאשר הגיע לבניין טרם, המתلون היה במהלך קבלת טיפול רפואי. לטענת מגיסטו, הוא לא ראה שם את הנאשם. מגיסטו מתוין למתلون כ-20 דקות עד גמר הטיפול, ואז יצא למתلون להסיע אותו. לשאלת בא-כח המשימה מדוע נסע לטרם, השיב מגיסטו כי: "**את אח של ד' [המתلون-ד.כ.ל] יצא לי להכיר. ד' גם ילד קטן מבחינת הגיל.**". لكن, לפי טענת מגיסטו, רצה לבדוק את מצבו של המתلون (עמ' 25, ש' 23 לפרטוקול). אומר מיד כי תשובה זו אינה משכנעת, בשים לב לכך שמדובר היה בשעת אחר-הצהרים מאוחרת של יום שישי. המתلون נשמע בקליטת העימות עם הנאשם במשטרת (ת/ 6), מספר כי לא הכיר היטב את מגיסטו "רק שלום-שלום". מגיסטו אף הוא אישר בעדותו לפני כי לא הכיר היטב את המתلون. לפיקר, ההסבר שישפה מגיסטו בעדותו במשפט מדווק הטריה עצמה להגעה לטרם ואף המתוין שם דקנות ממושכות לטסום הטיפול של המתلون, אינו משכנע. נראה כי מגיסטו הגיע לטרם ואף יצא למתلون כסוף וזאת בשליחות הנאשם, וכך אתייחס בהמשך הדברים.

ודוק, בתחילת חקירתו הראשת בית-המשפט, טען מגיסטו כי היה בלבד עם המתلون בטרם. עם זאת, בהמשך עדותם לפני עומת מגיסטו עם דברים שמסר בהודעתו השנייה במשטרת שגבתה תחת אזהרה (ת/ 8). באותה הודעה סייף מגיסטו כי הגיע לטרם אדם נוסף שהוא לא יודע אם הוא בן-דוד של הנאשם, וכי אותו אדם עלה עימיו ועם המתلون לרכב כארב נסעו מטרם לבית הוריו של הנאשם. באותה הודעה משטרתית, מגיסטו אף מסר את תיאור מראהו של אותו אדם וכן את שמו הפרטני - "שי" (ת/ 8, ש' 59-64, ש' 91). בעדותם לפני טען מגיסטו בתחילת כי אין זוכר זאת. לאחר שבא-כח המשימה הבahir למגיסטו כי תשובותיו לא ישמשו כנגדו ורענן את זכרונו שוב באמצעות ההודעה המשטרתית, אישר העד כי הוא נזכר שעישן בטרם סיגירה בלבד עם אותו "שי" כשהמתلون היה בטיפול (עמ' 29, ש' 25 לפרטוקול). בכך אישר המתلون בעדותו לפני את נוכחותו של אותו "שי" בבניין טרם, כפי מסר בהודעתו

השנייה במשפטה. עדות זו מחזקת את גרסת המתלון שטען כי היה אדם נוסף בטרם (כזכור, המתלון טוען כי אותו אדם איים עליו לבלי יתלון במשפטה).

21. בכל הנוגע למקטע השלישי (הנseaעה מטרם והמפגש ליד בית הוריו של הנאשם ביום שישי) – בגיןתו העיד כי לאחר סיום הטיפול הרפואי בטרם, הוא הציע להסיע את המתלון ברכבו. לטעתו בגיןתו, המתלון ביקש לפגוש את הנאשם, וכן בגיןתו הסיע את המתלון לבית הוריו של הנאשם.

ודוק, בתחילת החקירה הראשית הבהיר בגיןתו כי שוחח בטלפון עם הנאשם, ואף הבהיר כי הציע למתלון כסף מטעמו של הנאשם (עמ' 25 לפרטוקול). בהמשך חקירתו הראשית, עומר בגיןתו עם דבריו בהודעתו המשטרתית השנייה שנגבתה ממנו תחת אזהרה (ת/8). באותה הودעה משטרתית סיפר בגיןתו כי הנאשם שוחח עימו בטלפון, שאל אותו אם יש לו כסף לתת למתלון סירב לקבל את הכסף (ת/8, ש' 70, 74). כאשר נשאל בגיןתו הוציא שטר של 200 ל' והציג אותו למתלון, אולם המתלון סירב לקבל את הכסף (ת/8, ש' 28, ש' 3 לפרטוקול). בהקשר זה עיר כי סביר מאד שהשניים שוחחו ביניהם טלפונית, שכן אחרת לא ברור כיצד ידע בגיןתו כי הנאשם שוחה בבית הוריו, וכיידע להביא את המתלון לשם דוקא כאשר הלה ביקש לפגוש את הנאשם. זאת ועוד; בעדותו לפני הנאשם אישר כי שוחח טלפונית עם בגיןתו.

בהמשך החקירה הראשית, אישר בגיןתו כי שאל את המתלון אם הוא צריך כסף עבור הטיפול הרפואי שקיבל, וכי הוא (בגיןתו) הוציא שטר של 200 ל' והמתלון סירב לקבלו. בתחילת טען בגיןתו לפניו כי עשה זאת מיזמתו המלאה, מתוך טוב-לב ורצון לסייע למתלון, ולא בגלל שהנתנו ביקש זאת ממנו (עמ' 28 לפרטוקול). על-פני הדברים, הטענה לפניה בגיןתו הציג למתלון 200 ל' עבור הטיפול הרפואי, וזאת ביוזמתו המלאה ומוטוב-לבו ולא בשליחותו של הנאשם, אינה נראה הגיוני. זאת, הן מאחר ששڪום של 200 ל' הוא הרבה מעבר לעלותו של טיפול רפואי בטרם, שיעורו עשרות ל' בלבד; והן מאחר שהתרשם בגיןתו אינו אדם עתיק באמצעים ו- 200 ל' הינם סכום כספי לא פועל עבورو (עובדת היא כי בגיןתו נזקק לסוג של השלמה-הכנסה בחנות המכולת של הנאשם).

ואמנם, בהמשך החקירה הראשית שינה בגיןתו מתחשבתו, ואישר כי "יכול להיות" שמה שאמר במשפטה נכון (קרי- שהנתנו הוא שביקש ממנו בטלפון להציג את הכסף למתלון) (עמ' 30 לפרטוקול). בהתחשב בנסיבות עליהם עמדתי בפסקה 17 לעיל (קרי- החשש של העד בבית-המשפט לסבר עצמו בעבירה פלילתית וכן חששו מלמסור עדות לפניו כנגד הנאשם); וכן בהתחשב בכך שגם בגיןתו טען כי אינו זכור את מלאו הפרטים היום בחולוף שלוש שנים וחצי מאז האירועים ואישר כי יתרן שהדברים שמסר במשפטה נכונים; אני רואה להעדיף בסוגיה הנדונה את תשוביתו של בגיןתו בהודעתו השנייה במשפטה, שנגבתה ממנו תחת אזהרה זמן קצר לאחר האירועים (ראו והשוו: ע"פ 71/76 מרילו נ' מדינת ישראל, פ"ד ל(2) 813, 819-820 (1976), וכן: ע"פ 10/9141 סטואר ב' מדינת ישראל, פסקה נז ואילן (20.4.2014); עוד ראו והשוו: סעיף 10א לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971). מהודעה האמורה עולה כי היה זה הנתנו שביקש בגיןתו להציג את הכסף למתלון. בעדות זו יש כדי ליחס באופן מהותי את גרסת המתלון לפיה בגיןתו הציג לו 200 ל' ואמר לו כי "זה מתנה מצוין [הנתנו-ד.כ.ל]", ואילו המתלון סירב לקבל את הכסף.

22. בכל הנוגע למקטע הרביעי (המפגש במכולת של הנאשם ביום ראשון) – בגיןתו העיד לפניו כי ביום ראשון בבוקר הוא הלך למכולת של הנאשם לפני העבודה כדי לקנות סיגריות, ואז המתלון הגיע למכולת בגיןתו שמע את

המתalon מבקש מה הנאשם כספ. יותר כי בהודעה המשפטית הראשונה (ת/7) ציין מגיסטו כי המתalon ביקש מה הנאשם 1,500 ל. לדברי מגיסטו בעדותו לפני, הוא שאל את הנאשם על מה הכספי, וה הנאשם השיב לו שהמתalon מנסה לשחותו אותו (עמ' 26 ש' 11-10 לפrox). בתחילת החקירה הראשית, טען מגיסטו כי זו הייתה הפעם הראשונה שהמעורבות "מילה על כספ". איני רואה לקבל טענה זו, בשים לב לקביעתי בפסקה 21 לעיל, לפיו מגיסטו הציע למatalon 200 ל. לפיו בקשה של הנאשם, וזאת כבר ביום שישי שקדם לכך. בנוסף ואומר כי מגיסטו ניסה להרחיק עצמו מעורבות כלשהיא בסכום בין הנאשם למatalon, וטען כי לא דבר עם המתalon באותו מפגש ביום ראשון (עמ' 31 ש' 28-31 לפrox). עדות זו אינה אמונה בעיניabis להרשותם עצמו אישר לפני את הדברים שאמר בຄלהת העימות שנערך בין המתalon במשפטה (ת/6), לפיהם מגיסטו "העיף" את המתalon מחנות המכשול באותו בוקר של יום ראשון.

מכל מקום, יש בעדותו של מגיסטו לגבי המקטע האמור כדי לחזק את גרסת המתalon לפיה הגיע לחנות המכשול של הנאשם ביום ראשון בוקר, כדי לקבל מהמעורב כספ. זאת, בעקבות ההבטחה שלטענת המתalon הנאשם נתן לו במהלך פגישתם ביום שישי. בנוסף ואומר כי גם אם הנאשם השיב לשאלתו של מגיסטו כי המתalon מנסה לשחות אותו, אין בכך כדי לשכנע כי תשובה זו שיקפה את האמת, והנימוקים לכך יובחרו בהמשך הדברים.

23. סיכום של דברים; מטעמים עליהם עמדתי לעיל, אני סבורה כי עדותו של מגיסטו מחזקת את גרסת המתalon במספר נקודות מוחותיות: ראשית, בקיומה של "אוירה של אלכוהול" מוחוץ לחנות המכשול של הנאשם בעת הרלוונטיות. שנית, בדיםם הרב שירד מראשו של המתalon עקב פצעתו. שלישי, בקיומו של אדם נוסף בבניין טר"מ (לטענת המתalon, המذובר באותו אדם שאים עליו לבול ותalon במשפטה). רביעית, בכך שמדוברו שוחח טלפונית עם הנאשם לאחר סיום הטיפול הרפואי של המתalon בטראם, וכן בכך שמדוברו הציע למatalon סכום של 200 ל. בשמו של הנאשם. זאת ועוד; מטעמים עליהם עמדתי בפסקה 19 לעיל, אני סבורה כי עדותו של מגיסטו אינה תומכת בעונת האלibi שהעלתה הנאשם.

עדות הנאשם ובחינת אמינותה

24. באופן כללי, הנאשם ניסה בעדותו לפני למזער מחומרת פצעתו של המתalon, להרחיק עצמו מביצוע מעשה עבריה כלשהיא, וכן לציר עצמו כadam טוב-לב שככל רצונו היה לסייע למatalon מתוך איזרחות טובה וידיעתו על קשייו האישיים של המתalon. בד בבד, ניסה הנאשם לאורך כל עדותו להשחר את פני המתalon ולציריו כadam רודף-בצע, שכן מטרתו הייתה להעליל על הנאשם כדי לשחות ממנו כספ על לא עול בכפו. כפי שזיהה להלן, מצאתי את עדותו של הנאשם בלתי אמינה וחוטאת לאמת. גרסת הנאשם לא התישבה עם ראיות אחרות בתיק ללא הסבר משכנע לכך, והוא אף לא נשאה כוח משכנע מותוכה. כדי לבדוק את הנימוקים שמוניחים בסיס מסקנות אלה, אתייחס גם הפעם לפרטי עדותו של הנאשם בהתאם למקטעים השונים של האירועים נשוא כתב-האישום.

25. בכל הנוגע למקטע הראשון (פציעת המתalon) ולמקטע השני (הנסעה לטראם וקיבלה טיפול רפואי)- הנאשם אישר כי היו אנשים ששתו אלכוהול מוחוץ לחנות המכשול שלו, אולם טען כי הוא עצמו לא שתי אלכוהול. לדברי הנאשם, לקרה כניסה שבת, הוא היה עם מגיסטו ועוד מספר לקוחות בטור החנות המכשול. הם שמעו מהומה בחוץ ואז יצאו החוצה. בעדותו לפני, טען הנאשם כי הוא יצא החוצה ביחד עם מגיסטו. קרי- הנאשם העלה טענת אלibi לפיה בעת שהמתalon נפצע מוחוץ לחנות המכשול, הוא היה בטור החנות ביחד עם מגיסטו. עם זאת, טענה זו אינה תואמת לכואורה את דברי הנאשם בהודעתו השנייה במשפטה, שם השיב הנאשם לשאלת החוקר המשפטתי, כי הוא יצא

מהחנות ומגיסטו **יצא אחריו** (ת/2, ש' 31). יעור כי דברים אלה של הנאשם בחיקירתו במשטרת, משתלבים עם עדותם של מגיסטו בבית-המשפט לפיה כאשר שמע את המהומה יצא החוצה מהמכולת, הנאשם לא היה עימו (ראו: פיסקה 19 לעיל). כל אלה מתקים לאמץ את טענת האלibi שהעלתה הנאשם.

אוסיף ואומר כי בחיקירתו במשטרת וכן בעדותו לפני,טען הנאשם כי בחנות המכולת שלו היו קיימות בעת הרלוונטיית מצולמות אבטחה שצילמו את פנים החנות. הנאשם אף מסר בחיקירתו המשטרתית מועד מדויק יחסית, בו לפי הטען נפצע המתalon מחוץ לחנותו (כחמש דקוטר לפני כניסה כנסת שבת - ת/2, ש' 6-5). כאמור, בסמוך לאחר האירועים נשוא כתב-האישום, יכול היה הנאשם לבדוק בעצמו את סרתי האבטחה שהיה בשליטתו ובhiveg ידו בתוך חנות המכולת שלו, וזאת על-מנת לאש את טענת האלibi שלו לפיה במועד הרלוונטי לפיצעת המתalon, שהוא בתוך חנות המכולת. דא ערך, בהתאם לעדותו לפני, הנאשם נמנע לבדוק את סרתי האבטחה הנדונים וטען כי ביקש מהמשטרה לעשות כן (עמ' 38, ש' 11 לפרטוקול). בהתייחס לכך, אומר כי העובדה שהיתה בשליטת הנאשם ראייה אובייקטיבית לכואורה לאישוש טענת האלibi שלו, ואף-על-פי-כן הוא לא בדק את אותה ראייה ולא הציג אותה, אומרת דרשו. כיצד, הלכה פסוקה היא כי אם נמנע בעל דין מהציג ראייה רלבנטית שבhiveg ידו, ללא הסבר סביר, ניתן להסיק כי אילו הובאה הראייה, היא הייתה פועלת לרעתו (ראו: ע"פ 9409/09 בז' יהודה נ' מדינת ישראל, פיסקה י"א (28.3.2011)).

מכל מקום, לפי עדותו של הנאשם במשפט, לאחר שייצא מחוץ למכולת, הוא ראה את המתalon **"עם טיפה דם בראש ושפופים בידי או משה כזה"** (עמ' 35, ש' 2 לפרטוקול). הנאשם אישר כי רצה לעזור למתalon ולנקות אותו, וטען הציע לקחת אותו למيون **"בתום לב"**. לטענת הנאשם, הואלקח את המתalon ברכב שלו לטרם כאשר שניים בלבד, ללא נוכחות אדם שלישי ברכב. כאשר הם הגיעו לטרם, הנאשם שאל את המתalon האם הוא ציריך 200 ש"ם עבור תשלום לטיפול הרפואי בטרם. המתalon השיב בשלילה והואzelf נסע משם והמתalon נכנס לבניין טרם (עמ' 37 לפרטוקול). בחקירה נגדית, השיב הנאשם כי יכול להיות שהוא היה שביבש מגיסטו לגשת לטרם כאשר המתalon היה שם. ובלשונו של הנאשם: **"אולי אמרתי בוא תראה מה קורה לו, כי אני מיהרתי לאישה ולילדים..."** (עמ' 36, ש' 30-29 לפרטוקול).

בהתיחס לדברים האמורים, עיר כי עדותו של הנאשם לפני ראה "טיפה דם בראש" של המתalon, אינה מתיחסת עם התיעוד הרפואי לעניין עמוק החתר בראשו של המתalon. היא אף אינה מתיחסת עם עדות המתalon ועם עדותו של מגיסטו לפיה ירד למתalon דם רב מהראש. זאת ועוד; לו ירדה למתalon "טיפה דם בראש" כנטען על-ידי הנאשם לפני, לא ברור מדוע הנאשם הציע למתalon להסייעו לקבלת טיפול רפואי בטרם. אוסיף כי עדות הנאשם לפני לא היה עימו ועם המתalon אדם נוסף ברכב בעת הנסיעה לטרם, אינה תואמת את דברי הנאשם עצמו בהודעתה הראשונה במשטרת לפיהם חוץ מהמתalon, היה עימו חבר נוסף ברכב (ת/1, ש' 6-5). היא אף אינה מתיחסת עם עדות המתalon שנמצאה אמינה, לפיה ישב ברכב קרוב-משפחה של הנאשם, שאים על המתalon בנסיבות הנסיבות לבלי לתalon במשטרת. עדותו האמורה של הנאשם אף אינה מתיחסת עם עדותו של מגיסטו לפני, לפיה בטרם נכח אדם נוסף אותו כינה מגיסטו בחיקירת המשטרת בשם "שי", והוא אף אינה מתיחסת עם העולה מהמצר בו צוין כי הרופא בטרם מסר לחוקרת המשטרתית أدום נוסף יחד עם המתalon בחדר הרופא. לאי התאמות אלה בין גרסתו של הנאשם במשפט, לבין הגרסה שמסר בחקירה אשר משתלבת עם יתר הראיות שהוצעו לפני, לא הציג הנאשם הסבר ממשי על-אף שנשאל על כך. הדבר יכול להצביע על כך שה הנאשם ניסה למזער מחומרת הפגיעה שהוא עצמו גרם למתalon, וכן להרחק קיומו של אדם נוסף שאים על המתalon בנסיבות.

26. בכל הנוגע למקטע השלישי (הנסעה מטרם) והמפגש ליד בית הוינו של הנאשם ביום שישי) ולמקטע הרביעי

(המפגש בחנות המכולת של הנאשם ביום ראשון לאחר מכן) - הנאשם טען בעדותו לפני כי זמן לא רב לאחר שהוריד את המתלוון ליד בניין טר"ם, מנגיסתו התקשר אליו בטלפון (יוור כי כך אמר הנאשם גם בהודעתו המשפטית השנייה - ת/2, ש' 12). בחקירהו הגדית, לא שלל הנאשם אפשרות לפיה "יכול להיות" שהוא ביקש מנגיסתו להציג למתלוון כספ בשיל הטיפול הרפואי שקיבל, אף שטען לפני כי אינו זכר זאת (עמ' 37, ש' 23 לפרטוקול). מכל מקום, לדברי הנאשם, מנגיסתו אמר לו באותה שיחה טלפונית כי המתלוון ברכב ורוצה לשוחח עימו. הנאשם היה אותה עת אצל הוורי וביקש שהשניים יגיעו לשם. לטענתו הנאשם, הוא ירד למיטה ועמד ביחד עם המתלוון למרחק-מה הרכב שלו מנגיסתו. לטענתו הנאשם, המתלוון ביקש ממנו סכום של 1,500 ל"נ ואימם שאם לא ישלם לו את הכספי, הוא יתבע אותו ויגיד שה הנאשם הוא שגרם לפציעתו. לטענתו הנאשם, הוא השיב למתלוון: "**תעשה מה שאתה רוצה**" (עמ' 35, ש' 13-14 לפרטוקול). בהמשך לכך, הגיע המתלוון ביום ראשון לבוקר לחנות המכולת של הנאשם, ושוב ביקש כספ ואיים שיתבע את הנאשם ושיתלוון נגדו במשטרה. הנאשם סירב לשלם למתלוון ולטענתו אמר לו: "**על מה אני אתחן?**" (עמ' 35, ש' 40 לפרטוקול). בחקירהו הגדית, אישר הנאשם את הדברים שאמר בקהלת העימות עם המתלוון במשטרה (ת/6, לפיהם מנגיסתו "העיף" את הנאשם מחנות המכולת באותו הבוקר, ואמר לו: "**לך מפה, מהה כזה**" (עמ' 41 לפרטוקול). לטענתו הנאשם, המתלוון סחט אותו כספית, ודבריו: "**הכל זה בצע כספ**" (עמ' 41 לפרטוקול).

27. לאחר בוחנת מלאה הראיות שהובאו לפני, אני סבורה כי גרסת הנאשם לפיה לא היה מעורב כלל בפגיעה המתלוון, והציג לו 200 ל"נ לצורך טיפול רפואי מותך טוב-לב גרידא, אינה הגיוני מתחכה: ראשית, בחקירה נגידית העריך הנאשם כי טיפול רפואי בטר"ם עולה כ- 70-60 ל"נ. בהתחשב בכך, לא הוצג לפני הסבר משכנע מדוע הנאשם לפי גרסתו-שלו, הציע למתלוון סכום של 200 ל"נ עבור טיפול רפואי (עמ' 42 לפרטוקול).

שנית, הנאשם טען כי המתלוון סירב לקחת את ה- 200 ל"נ שהציג לו והשיב כי יש לו כספ לטיפול. בהתחשב בכך, לא ברור מדוע הנאשם ראה בקשר מנגיסתו למתלוון שוב 200 ל"נ בסיום הטיפול הרפואי בטר"ם (כאמור, הנאשם לא שלל אפשרות כי כך מנגיסתו. מנגיסתו עצמה מסר בהודעתו המשפטית השנייה כי הנאשם ביקש ממנו להציג כספ למתלוון).

ודוק, הצעת הכספי מטעמו של הנאשם, מחזקת את גרסת המתלוון לפיה הנאשם לא נסחט על-ידי המתלוון, אלא להפר- הניגש ונסה להניא את המתלוון מהגשת תלונה במשטרה באמצעות תשלום כספ. זאת ועוד; העובדה שה הנאשם לא שלל בחקירהו הגדית את האפשרות שמנגיסתו הגיע לטר"ם לפי בקשתו-שלו, מחזקת את גרסת המתלוון לפיה מנגיסתו היה עווה-דברו של הנאשם, וכי ההצעה הכספי שבאה לאחר מכן מטעמו של מנגיסתו, נעשתה בשם של הנאשם (כאמור, מנגיסתו העיד על כך בהודעתו השנייה במשטרה תחת זהירותה). גם סכום הכספי שה הנאשם העיד שהציג למתלוון - 200 ל"נ - דומה לסכום עליו העיד המתלוון, ותומך בגרסה המתלוון בהקשר זה.

28. טענת הנאשם לפיה המתלוון העיליל עליו עליית שואא כדי לסתוח ממנה כספ שלא כדין, אף היא אינה בעלת כוח משכנע, וזאת מהnimוקים הבאים: ראשית, לו המתלוון היה רודף בצע וכל מטרתו היה לסתוח כספ מהמעיטם בלבד שה הנאשם עולל לו דבר, לא ברור מדוע לגרסתו הניגש-עצמו, המתלוון סירב לקחת ממנו את ה- 200 ל"נ שהציג לו לפני כניסה לקבל טיפול רפואי בטר"ם. אף לא ברור לפי אותה גרסה, מדוע המתלוון סירב ליטול שטר של 200 ל"נ מידיו של מנגיסתו כאשר הנ"ל הציג לו סכום זה בשם של הנאשם.

שנית, אם רדיות בצע הייתה כל מעיינו של המתלוון, לא ברור כיצד הגשת תלונה במשטרה כנגד הנאשם,

קירבה את המתلون בדרך כלשהיא להשגת מטרה זו. (יוער כי הנאשם אישר בחיקירתו הנגדית כי המתلون לא הגיע נגדי תביעה אזרחות כלשהיא בניסיון לتبועו ממנו כסף).

שלישית, הנאשם העיד כי הגיע תלונה במשטרה בגין כך שהמתلون סחט אותו. עם זאת, לא הוציא לפניו שום תיעוד על הגשת תלונה כאמור (עמ' 35 לפרטוקול).

לבסוף, ולא פחות חשוב בעניין- מצפיה בຄלהת העימות של הנאשם והמתلون במשטרה (ת/6), וכן מהתרשםותי הבלתי אמצעית מהעדים באולם בית-המשפט, אוכל לומר כי גרסת הנאשם לפיה המתلون סחט אותו כספיות על לא עול בכפו אינה משכנעת, בשים לב לפערו הכוחות הניכרים ולהבדיל האישיות בין שני הצדדים. הן מדבריו של הנאשם במהלך העימות המוקלט ביןו לבין המתلون במשטרה (ת/6), והן מדבריו של הנאשם בעדותו לפניו, עליה כי הנאשם ידע שהמתلون הוא אדם צער בגלו (ה הנאשם השתמש לא פעם בכינוי "ילד" ביחס למתлон). הנאשם אף ידע שהמתلون מנוטק מהוריו, חסר עבודה קבועה ומתקשה לפרנס את עצמו. לא פעם, סייע המתلون לנאים בוחנות המכולת תמורה כסף או מוצריים, עקב מצבו הכלכלי הקשה, ובלשונו של הנאשם: "**בשביל לזרוק את הזבל הוא מקבל סיגריות**" (עמ' 42 לפרטוקול). המתلون עצמו סיפר אף הוא בעדותו לפניו על קשייו האישיים והכלכליים אוטה עת, וטען כי טרם האירועים נשוא כתב-האישום הוא שיתף את הנאשם וסיפר לו אודות קשייו (ראו: פיסקה 15 לעיל). יוער כי עצם ההתייחסות בחיקירה המשטרתית וכן בבית-המשפט לקשיים האמורים, הובילה את המתلون לסערת-רגשות ולדמעות (עמ' 17 לפרטוקול). הנה כי כן, בין הנאשם למתلون שרו פער כוחות ניכרים, הן מבחינת הגיל והן מבחינת המצב האישី, המשפחתית והכלכלית, ושני הצדדים היו מודעים לפער כוחות אלה. זאת ועוד; התרשםתי כי המתلون הינו בחור צער, פגיע ונעדר תחכום ממשי. למעשה, גם הנאשם אישר לפניו כי המתلون היה "ילד לא מתחכם" (עמ' 43 לפרטוקול). לעומת זאת, התרשםתי כי הנאשם הינו בעל אישיות דומיננטית, המקינה חוסן וביטחון. בהתחשב בכל אלה, בלתי סביר בעיני שהמתلون -vr. לפי גרסת הנאשם - הציג לפער בנסיבות ובתחום, זמן קצר לאחר פיציעתו בדרך כלל, החליט להעליל דווקא על הנאשם כי הוא זה שגרם לפצעיתו; הרהיב עוז להתייצב פנים-מול-פנים ליד בית הוריו של הנאשם כדי לדרש ממנו כסף ללא סיבה ממשית; אזר אומץ להגיש תלונה שקרית כנגד הנאשם; ואף הצלח להוסיף ולעמוד על גרסתו השקרית בעימות פנים-מול-פנים שנערך עם הנאשם בתחנת המשטרה. וכוכח פער הגיל והכוח בין הצדדים כמפורט לעיל, וכן נוכח אישיותו הפגיעה של המתلون אל מול אישיותו הדומיננטית של הנאשם, התקשתי מאד להשתכנע כיvr. הוא פניו הדברים.

29. לגשת, המסקנה המתבקשת ממכלול הדברים האמורים הינה כי גרסת הנאשם בנוגע לעבירות הפגיעה בנסיבות מחמיירות ושיבוש מהלכי משפט, חטאה לאמת. אני סבורה כי הכוח מעבר לספק סביר שתמונה הדברים הייתה הפוכה מכפי שהנאשם ניסה להציג בעדותו. לאחר בחינת מכלול הראיות בתיק, המסקנה אליה הגיע היא כי הכוח ברמת הוכח הנדרשת בפלילים שהנאשם היה מודע לגילו הצעיר, לפגיעותיו ולמצביו הכלכלי הקשה של המתلون, וכי הנאשם ניצל זאת לרעה - תחילתה, כאשר נתן דרור לזמן שהתעורר בשל עניין של מהvr. בכך, ופצע את המתلون באופן חמור באמצעות הטחת בקבוק בירה בראשו. ולאחר מכן, כאשר הנאשם ניסה להניא את המתلون מהגשת תלונה כנגדו במשטרה, באמצעות הצעה של סכום כסף פערות יחסית, בידועו כי המתلون הינו צער המנותק מהוריו ובמצב כספי רעוע.

אוסיף ואומר כי מעדות המתلون אותה מצאת אמינה, עליה כי לא רק שהנאשם הציע למתلون כסף כדי שלא יתלונן נגדי במשטרה, אלא המתلون היה נתון גם תחת איומים מסביבתו של הנאשם לבלייש תלונה במשטרה פן יbole לו. ודוק, כתב-האישום אינו מייחס לנאים עברית איומים. זאת ועוד; זהותו של אותו אדם שלישי שאים על המתلون, לא

נחשפה. בנסיבות אלה, לא התקשתי ואני רואה לקבע ממצאים בשאלת האם הנאשם היה נוכח בעת השמעת דברו האiomים כנגד המתלון על-ידי אחרים, והאם היה שותף להם בדרך זו או אחרת.

התיחסות לטענות הגנה נוספות

30. בסיכון בעל-פה, טען הסגנור לשני מחדי חקירה בתיק: האחד, העדר תפיסת סרטוי מצלמות אבטחה בתוך חנות המכולת של הנאשם ומוחזקה לה, וכן בבניין טר"ם בו קיבל המתלון טיפול רפואי. והשני, העדר חקירותו של מר נא, חברי של המתלון. בהתייחס לטענות אלה של הסגנור, אומר כר: ראשית, הסגנור יותר על העדתו של הממונה על החקירה במשטרה, ומילא לא חקר על המחדלים הנטענים ולא אפשר הצגת הסברים אפשריים להם.

שנית, לא ברור כיצד ניזוקה ההגנה בגין אי גביה הودעה משטרתית ממր נא, חברי של המתלון, בשום לב לכך שאין טענה כי מר נא היה עד לאיiou התקיפה עצמו. כל שנטען על-ידי המתלון במשטרה, היה כי מר נא ראה את הדם שניגר מראשו, דבר שאינו שני במחלוקת (נ/ 1, ש' 22; עמ' 19, ש' 22-21 לפרוטוקול).

שלישית, בכל הנוגע למצלמות - הסגנור לא הוכיח כי בניין טר"ם בבית-שמש, אכן "מכוסה" על-ידי מצלמות המקליטות את הנזיפה בהן. בהתחשב בכך, לא הוכח מחדל חקירותי כאשר המצלמות הנטענות לא נבדקו. זאת עוד; הנאשם מסר בעדותו במשפט כי מצלמות האבטחה מחוץ לחנות המכולת שלו, אין "מכסות" את האזרור בו התרחש האירוע (עמ' 37, ש' 32 לפרוטוקול). בהתחשב בכך, שב לא הוכח מחדל חקירותי כאשר אותן מצלמות לא נבדקו על-ידי המשטרה. אשר למצלמות האבטחה בתוך חנות המכולת של הנאשם - הנאשם הוא שמסר למשטרה על דבר קיומו של מצלמות אלה, והן היו ברשותו ו בשליטתו של הנאשם. בפסקה 25 לעיל כבר התיחסתי למשמעות הנודעת לכך, ואני מפנה לדברי שם.

לבסוף, אזכיר באופן כללי כי מבחנן של ראיות התביעה איננו מותנה בשאלת האם ניתן היה להשיג ראייה טובה נוספת, אלא האם הראיות שבאו לפני בית-המשפט מספיקות לביסוס הרשעה. כידוע, די בראיה "מספקת", ואין כלל המחייב את התביעה להציג את הראייה "המקסימלית" שניתנת להשיג. במקרה דנן, אני סבורה כי בתשתית הראייתית שהונחה לפניי, יש כדי להוכיח את אשמתו של הנאשם מעבר לספק סביר.

ממצאים ומסקנות

31. בכל הנוגע לעבירה של תקיפת קטין לפי סעיף 368(א) לחוק העונשין- הוכיח לפניי כי המתלון היה קטין כבן 17 ו- 10 חודשים בעת האירועים נשוא כתוב-האישום. עוד הוכיח לפניי כי הנאשם היה מודע לגילו הצעיר של המתלון. כך למשל, בעימות המצלום בין הנאשם למתלון בחקירות המשטרה (ת/ 6), הירבה הנאשם לומר למתלון "אתה לא בגיל שלי". הן בעימות זהה בעדות לפניי כינה הנאשם את המתלון "ילד" (ת/ 6, ש' 10; עמ' 43, ש' 26 לפרוטוקול). עם זאת, הנאשם לא נשאל בחקירה נגדית שאלות שתכליתן לברר האם הנאשם היה מודע לקטינותו של המתלון בשעת המעשים. מחדל זה מעורר קושי - הן מאחר שבתשובהו לאישום כפר הנאשם מחוסר ידיעה בקטינותו של המתלון; הן מאחר שהמתלון היה בזמן הרלוונטי על סף בגירות (בן 17 ו- 10 חודשים) ולא ברור האםו אכן היה מודע בשעת אמרת גילו המדויק של המתלון; והן מאחר שבעת המעשים היה המתלון כבד-משקל וניתן היה לסבור כי מדובר בצעיר שבגרה. (ניתן לחזות בדמיונו של המתלון בנסיבות העימות במשטרה - ת/ 6. עיר כי בדין לפניי, שנערך כשלוש וחצי שנים לאחר מכן, מראהו של המתלון היה שונה ביחס לקליטת העימות, והמתלון אמן ציין בעדותו כי מאז האירועים

נשוא כתוב-האישום השיל ממשקלו באופן ממשמעותי).

בהתחשב בכל אלה, ועל-אף שהוכח לפני כי הנאשם היה מודע לගלו הצליר של המתלוון בעת הרלוונטי, אני רואה לזכות את הנאשם מהספק מהעבירה של תקיפת קטן, שכן נותר ספק סביר בשאלת מודעותו של הנאשם לגלו המדיוק של המתלוון בשעת אמת. אעיר כי העבירה של תקיפת קטן שיוחסה לנימא לפי סעיף 836ב(א) לחוק העונשין, כוללת מלבד יסוד ה"קטינות", גם רכיב של תקיפה הגורמת "חבלה של ממש". רכיב זה הוכח לפני מעבר לספק סביר, הן מבחןת היסוד העובדתי והן מבחןת היסוד הנפשי ועל כך לעמוד מיד. יחד עם זאת, מאחר שיוחסה לנימא עבירה של פצעה בנסיבות חמירות, ומאחר שהרכיב של גריםת "חבלה של ממש" נבעל בסיסו של "פצעה" בעבירה האמורה, לא ראוי להרשיע את הנאשם בעבירה של גריםת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין (זאת, תחת העבירה של תקיפת קטן הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 836ב(א) לחוק שיוחסה לו בכתב-האישום).

32. בכל הנוגע לעבירה של פצעה בנסיבות חמירות לפי סעיפים 334 ו- 335 לחוק העונשין- אני סבורה כי יסודותיה של עבירה זו הוכחו לפני מעבר לספק סביר. במישור העובדתי, הוכח כי הנאשם רץ לעבר המתלוון והטיח בראשו בקבוק זכוכית של בירה, בשל עניין מה מה-בכך. התחרתית של בקבוק הזכוכית פגעה בחלק האחורי של ראש המתלוון, וגרמה לחתק מדם באורך של 4 ס"מ ובעומק שהגיע עד לעצמות הקרכפת והציריך תפירים. ברוי כי החתק האמור, אשר בקע קром חיצוני של הגוף, מילא אחר יסודות הגדרת "פצע" בהתאם לסעיף 34 כד לחוק העונשין. עוד ברוי כי בקבוק הזכוכית אותו הטיח הנאשם בראשו של המתלוון, היווה "נשק קר" כאמור בסעיף 335(א)(1) לחוק. למען שלומות התמונה, אעיר כי הוכח שהמתלוון ניסה להתגונן מהבקבוק באמצעות ידיו, וקיבל מכחה גם בהן.

אשר ליסוד הנפשי - ניתן להשתמש בחזקה, שלא נסתירה במקרה דנן, לפיה אדם מודע לתוצאות הטבעיות של מעשייו. אדם שרצה לעבר חברו עם בקבוק זכוכית של בירה בידו ומכה באמצעותו את האח'r בראשו, ודאי מודע לסכנה שהוא יוצר בהתנהגו מבחןת האפשרות לפצע את האח'r שלא כדין, ומשמעות הדבר היא כי הוא נהג לכל הפחות בפיזיות לעניין התוצאה האמורה.

33. בכל הנוגע לעבירה של שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין- לשונה של הוראת החוק האמורה קובעת כדלקמן:

244. **шибוש מהלci משפט**
"העשה דבר בכונה למונע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין, בין בסיכון הזמן הנדרש עד, בין בהעלמת ראיות ובין בדרך אחרת, דין- מסר שלוש שנים; לעניין זה, 'הליך שיפוטי'- לרבות חקירה פלילית והוצאה לפועל של הוראת ביטמשפט".

במישור העובדתי, הוכח לפני מעבר לספק סביר כי הנאשם ניסה לשכנע את המתלוון שלא להגיש כנגדו תלונה במשטרת אף הציג למתלוון סכום של 1,000 ל"נ בתמורה לכך. יובהר מיד כי לא נתען לפני בשום שלב כי הנאשם הציע למתלוון את הכספי כפיצוי נזקי על נזק גופני ונפשי שנגרם לו בגין מעשייו. לאור כל הדרך, החל משלב החקירה ועד העדות לפני, טען המתלוון כי הנאשם ניסה לשכנעו שלא לה报警 במשטרת, וכי הכספי הוצע לו למטרה זו. כאמור, מצאתי את עדותו של המתלוון אמינה.

הרכיב ההתנוגות בעבירה של שיבוש מהלכי משפט הינו רחב ("העשה דבר"). הדוגמאות המובאות בגוף סעיף 244 לחוק ("סיכון הזמנתו של עד" וכן "העלמת ראיות") אינן ממצאות, והחולופה שמילוותה "ובין בדרך אחרת" מחייבת עצמה על אפשרות רבות נוספת. זאת ועוד; ההגדירה של הנסיבה "הליך שיפוטי" בסעיף 244 הנ"ל, כוללת בחובה גם חקירה פלילית. בהלכה הפסוקה כבר נקבע כי אין הכרח שההליך השיפוטי יהיה תלי ועומד,DOI שהנאשם ידע או האמין כי צפוי הליך שיפוטי (לרובות חקירה פלילית). בהתחשב בכל אלה, הצעת כסף כדי שלא תוגש תלונה במשטרה בגין ביצוע עבירות אלימות, מקיימת את היסוד העובדתי של עבירת שיבוש מהלכי משפט (בדומה, למשל, למקרה בו מוצעת לאדם טובות-הנהאה כדי שלא ימסור עדות במשפט באופן שנועד לסתול את הזמנתו כעד, כמווצר ב גופה של הוראת-סעיף 244 הנ"ל).

ודוק, העובדה כי המתلون ניסה תחילתה להטמק עם הנאשם על הסכם הכספי שישולם לו תמורת אי הגשת תלונה במשטרה, אינה משנה לצורך התקיימות היסוד העובדתי של העבירה, בהתחשב בכך שהנאשם הוא אשר פנה למתلون, ניסה לשכנעו שלא להTELונן במשטרה וכן הציע לו את ההצעה הכספית הנדונה. גם העובדה שב��ופו של דבר המתلون לא קיבל לידי כסף, וכן העובדה שהמתلون הגיע כנגד הנאשם תלונה במשטרה, אין משנה לזכור העניין, שכן מדובר בעבירות התנוגות (קר-אי הכרח להוכיח גריםמת תוצאה של שיבוש מהלכי משפט). הדבר נובע מתפיסת החוקן המונחת בסיס העבירה הקבועה בסעיף 244 לחוק העונשין, ולפיה הפגיעה באושיות המשפט על-ידי מעשה שנעשה מתוך שאיפה לשיבוש הליכים הינה כה חמורה ומסוכנת, עד כי יש לאסור על התנוגות האמורה ללא דרישת גריםמת שיבוש הליכים בפועל. (לນיחוח מכלול יסודותיה של העבירה לפי סעיף 244 לחוק, ראו: רע"פ 7153/99 אלגד נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(5) 729 (2001)).

אשר ליסוד הנפשי- הוכח לפניי מעבר לספק סביר כי הנאשם הציע למתلون כסף "בכוונה למנוע הליך שיפוטי", קרי- בכוונה למנוע הגשת תלונה במשטרה שתוביל לפתיחת חקירה פלילית כנגד הנאשם עקב פציעתו את המתلون באמצעות נשך קר. (במאמר מסווג, עיר כי נוכח הוכחתה של כוונה כאמור, אין צורך לעשות שימוש בהלכת הנסיבות, אף שנקבע ברע"פ 7153/99 אלגד הנ"ל כי היא חלה בוגע לעבירה הנדונה).

סוף דבר

34. אשר על כן, ונוכח הטעמים האמורים, אני רואה לזכות את הנאשם מחמת הספק מהעבירה של תקיפה קתין, נוכח קיומו של ספק סביר בדבר מודעותו של הנאשם לקטינותו של המתلون בעת הרלוונטי. עם זאת, אני קובעת כי המאשימה הוכח מעבר לספק סביר את יסודותיה של יתר העבירות שייחסו לנאשם בכתב-האישום, ולפיכך אני מרשעת אותו בעבירות הבאות: פצעה בניסיבות מחמירויות לפי סעיפים 334 ו- 335 לחוק העונשין; וכן שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק.

ניתנה היום, כ"ב איר תשע"ד , 22 Mai 2014, במעמד הצדדים.